

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 03.07.2020 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в закрито заседание на 03.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **9706** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.220, ал.1 от Закона за митниците и чл. 44 от Регламент (ЕС)№952/2013г.

Делото е образувано по жалба на М. Л. У. Т. Д. Д. Фи Ш. А.Ш., дружество, регистрирано и съществуващо съгласно законите на Република Турция, с рег. № 3746 на Регистрационен офис И. и данъчен номер [ЕГН], с регистриран адрес М. М.Д. К.№21 Й. Б., И., представлявано от адв. В. К. от САК с адрес за съобщения [населено място], [улица], партер, Адвокатско дружество К., К. и съдружници за адв. В. К..

С оспореното решение е разгледано искане с рег. № 32-72034/11.03.2019 г. от дружеството жалбоподател М. Л. У. Т. Д. Д. Фе Гиджарет А.Ш, Република Турция, по което искане по т.1 от диспозитива на решението е постановен отказ за опрощаване и възстановяване на определените с Решение № 32-43603/16.02.2017г. на началника на Митница Б. за определените с решението задължение и други публични държавни вземания в размер на: Мито - 32418,00 лева и ДДС - 87862.00 лева .

С жалбата по делото се иска от съда следното:

1)да отмени отказа на Директора на ТД „Ю. морска" на Агенция Митници по т. 1 от Решението да бъдат опростени на жалбоподателя определените с Решение № 32-43603/16.02.2017 г. на началника на Митница Б. /закрита, считано от 07.01.2019 г. и с правоприемник ТД „Ю. Морска"/ митнически задължения и други публични държавни вземания в размер на: Мито - 32 418.00 лв. и ДДС - 87862.00 лв., поискани от доверителя ми с искане с рег. № 32-72034/11.03.2019 г., както и

2)да бъдат възстановени на дружеството евентуално събрани от Агенция Митници митни сборове, определени в Решение № 32-43603/16.02.2017 г. както и

3)да бъде установено правото на дружеството да му бъдат опростени митническите задължения, определени с Решение № 32-43603/16.02.2017 г. на Началника на

Митница Б..

Във връзка с доказателствените искания на жалбоподателя и след размяна на книжа, съдът намира следното:

Ответникът в свои молби от 11.03.2020г. от дата 01.07.2020г. е изразил становище за недопустимост на доказателствените искания на жалбоподателя, направени още с жалбата, а по представената товарителница за комбиниран транспорт от превозвач Г. Е., издадена на 20.07.2016г. в пристанище Ч., Италия в предходното съдебно заседание в превод на български език, взема становище по същество как следва да бъде ценена като документ, заявява ,че няма да сочи доказателства.

Съдът като взе предвид че доказателствено исканепо отношение на процесната товарителница е допустимо и принципно относимо, следва да го приеме.

Жалбоподателят поддържа доказателствените искания по жалбата си, изрично и в молба от 29.06.2020г. до съда, а отметникът намира същите за недопустими, а именно:

1.Искане за изготвяне на съдебна поръчка до Република Т. по реда на Договора между Н. република България и Туниската република за правна помощ по граждански и наказателни дела, ратифициран с Указ № 2464 на Държавния съвет от 26.12.1975 г. - ДВ, бр. 3 от 9.01.1976 г., издаден от Министерството на външните работи, обн., ДВ, бр. 2 от 6.01.1978 г., в сила от 31.08.1976 г., с искания, които са подробно посочени в жалбата на доверителя ми срещу Решение № 32-201751/10.07.2019 г. на Директора на ТД „Ю. морска" на Агенция Митници;

2.Искане за изготвяне на съдебна поръчка до Република Италия, с искания, подробно посочени в жалбата на доверителя ми срещу Решение № 32-201751/10.07.2019 г. на Директора на ТД „Ю. морска" на Агенция Митници;

3.Искане да бъде задължена Агенция „Митници" да направи запитване до Туниската Митница, по реда на чл. 8 и чл. 9 от Международната Конвенция за хармонизиране на граничния контрол на стоки, с въпроси, подробно посочени в жалбата на доверителя ми срещу Решение № 32-201751/10.07.2019 г. на Директора на ТД „Ю. морска" на Агенция Митници и

4.Назначаването на съдебна експертиза, извършена от специалист стокоед, който, след като се запознае с представените по делото доказателства и отговорите на съдебните поръчки и на запитването от Агенция „Митници" до Туниската митница да отговори на въпроса: Идентични ли са стоките, които са внесени в Т. на 22.07.2016 г. с ППС с рег № 34E07222 със стоките, които са поставени под режим транзит от българските митници с Т. карнет № GX79287629 и митническа декларация с основен референтен номер MRN 16BG00101500802785?

Исканията за съдебна поръчка до Република Т. и до Република Италия са недопустими, тъй като на първо място в цитираната Спогодба се касае до наказателни и граждански дела, т.е. административните дела, каквото е настоящото, не попадат в обхвата на спогодбата, а чл. 8 и 9 от Международната конвенция за хармонизиране на граничния контрол на стоки, касаят сътрудничеството между администрациите на договарящите държави и по реда, предвиден в приложенията към конвенцията. Видно от приложенията към конвенцията, във всяко приложение се съдържа чл.5, озаглавен „Сътрудничество“, но сътрудничеството е за целите на контрола върху стоките и между митнически органи, касае предоставянето на необходимата информация за целите на този контрол и за улесняване движението на стоките през граница. Очевидно процесният случай не е такъв. Конвенцията не урежда сътрудничество

между договарящите държави по повод правни спорове или съдебни дела, т.е. извън необходимото за осъществяване на физически граничен контрол на стоки от митнически органи.

Задължение за сътрудничество на митническата администрация на Италия по повод процесното искане за освобождаване от мита не е предвидено и по приложимата разпоредба на Митническият кодекс - чл.116, пар.1, буква г) от или чл.120 от Регламент (ЕС) №952/2013г., на която се основава искането на дружеството-жалбоподател до митническия орган.

Следователно, няма валидно основание за уважаване на исканията по т.1-3 на жалбоподателя, същите като процесуално недопустими следва да бъдат оставени без уважение.

Искането на жалбоподателя за изслушване на съдебно-техническа експертиза със задачата по т. 4 по-горе, доколкото се изискват специални знания по оформянето на митническите документи и отразяването на приключването на транзитните операции, съответно данни за идентичност на стоките, както и предвид обема на документацията, е на първо място допустимо и второ относимо към правния спор по делото. Искането следва да бъде уважено, като вещото лице даде заключение на поставения въпрос въз основа на представените документи по делото.

Съдът на основание чл.197 и чл.198 ГПК следва да допусне изслушване на заключение на вещо лице по съдебно-икономическа експертиза по поставения от жалбоподателя въпрос. С оглед предмета на правния спор, следва да назначи вещото лице по делото, съдът намира, че следва да бъде назначено вещото лице Л. Ц. Й., магистър М., експерт по митническа и външнотърговска дейност, вписан в списъците за вещи лица на различни съдилища през годините, в това число и в Списък на специалистите, утвърдени за вещи лица от комисията по чл. 401, ал. 1 ЗСВ за съдебния район на Софийски градски съд за 2020 г., обн. ДВ бр.25/2020г. На същото следва да се укаже задължението му за наличие на основания за отвод по смисъла на чл.22, ал.1 от ГПК /нов/, както и задължението му незабавно да уведоми съда за това, а на страните да искат отвод, на основание чл.196, ал.2 и 3 от ГПК. Разпоредбата на чл.22, ал.1 от ГПК установява следните основания за отвод на вещо лице:

- 1.което е страна по делото или заедно с някоя от страните по делото е субект на спорното или свързано с него правоотношение;
- 2.което е съпруг или роднина по права линия без ограничение, по съребрена линия до четвърта степен или по сватовство до трета степен на някоя от страните или на неин представител;
- 3.което живее във фактическо съпружеско съжителство със страна по делото или с неин представител;
- 4.което е било представител, съответно пълномощник, на страна по делото;
- 5.което е взело участие при решаване на делото в друга инстанция или е било свидетел или вещо лице по делото;
- 6.относно което съществуват други обстоятелства, които пораждаат основателно съмнение в неговото безпристрастие.

На основание изложеното, чл. 171, ал.1 АПК, чл.197 -198 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като доказателство по делото товарителница за комбиниран транспорт от

превозвач Г. Е., издадена на 20.07.2016г. в пристанище Ч., Италия.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ исканията на жалбоподателя за събиране на доказателства чрез съдебни поръчки до Република Т. и Република Италия, както и отговорникът да бъде задължен да изиска служебно доказателства от митническите органи на Италия.

ДОПУСКА изслушване на заключение на вещо лице по съдебно-икономическа експертиза, което като се запознае с доказателствата по делото, да даде заключение по въпроса“

„Идентични ли са стоките, които са внесени в Т. на 22.07.2016 г. с пътно превозно средство (ППС) с рег № 34E07222 със стоките, които са поставени под режим транзит от българските митници с Т. карнет № GX79287629 и митническа декларация с основен референтен номер MRN 16BG00101500802785?“

НАЗНАЧАВА за вещо лице Л. Ц. Й., магистър М., вписан в Списък на специалистите, утвърдени за вещи лица от комисията по чл. 401, ал. 1 ЗСВ за съдебния район на Софийски градски съд за 2020 г., обн. ДВ бр.25/2020г.

УКАЗВА на вещото лице, че при наличие на основание за отвод по чл.22, ал.1 от ГПК, е длъжно да уведоми незабавно съда.

УКАЗВА на страните по делото, че могат да искат отвод на назначеното вещо лице, при наличие на основанията по чл.22, ал.1 от ГПК.

УКАЗВА на ВЛ, че следва да представи справка – декларация за изразходваното време и извършени разходи за изготвяне на заключението, съобразно Наредба №2 от 29 юни 2015г. за вписването, квалификацията и възнагражденията на вещите лица, издадена от министъра на правосъдието, обн. ДВ. бр.50 от 3 Ю. 2015г., изм. ДВ.бр.28 от 8 Април 2016г. - Приложение № 2 към чл. 23, ал. 2 и чл. 24, ал. 2 от наредбата.

ОПРЕДЕЛЯ срок за представяне на заключението - седмичен преди датата на съдебното заседание.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ ДА СЕ УВЕДОМИ за поставената задача и му се предостави достъп до делото след представяне на документ за внесен депозит.

ОПРЕДЕЛЯ депозит за вещото лице в размер на 500(петстотин) лева, вносими от жалбоподателя в 7-дневен срок от съобщението.

ЗА ИЗСЛУШВАНЕ на заключението на вещото лице, съдът насрочва открито съдебно заседание за 31.08.2020г. от 10:00ч. за която дата и час да се призоват страните и уведоми вещото лице.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване, **ПРЕПИСИ** от същото да се изпратят на страните и вещото лице.

Съдия:

